

Sygnatura akt VI GC 234/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Łukasz Kozakiewicz

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2020r. na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **M. M.**

przeciwko **(...)Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda M. M. kwotę 30.606,44 zł (trzydzieści tysięcy sześćset sześć złotych 44/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 listopada 2019r.,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.426,30 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia sześć złotych 30/100) tytułem kosztów procesu.

/SSR Łukasz Kozakiewicz/

UZASADNIENIE

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 34.059,- zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 listopada 2019r. i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że posiadał polisę ubezpieczenia majątkowego pozwanego. Na skutek włamania do jego garażu skradziono należący do niego sprzęt. Sprawców nie ustalono, a postępowanie przygotowawcze postępowania umorzono. Pozwany odmówił zapłaty odszkodowania wskazując na brak zabezpieczenia wejścia zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 stycznia 2020r., sygn. akt VI GNc 26/20, nakazano pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 34.059,- zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 listopada 2019r. oraz kwotę 4.120,- zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeczności od tego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Wskazał, że ubezpieczony garaż nie był zamknięty zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia, co uprawniało do odmowy zapłaty odszkodowania. Zakwestionował wysokość szkody ponad kwotę 30.606,44 zł netto.

Sąd ustalił.

W dniu 24 września 2018r. strony zawarły umowę ubezpieczenia (...), m.in. mienia od kradzieży z włamaniem i rabunku maszyn, urządzeń i wyposażenia znajdujących się w lokalu powoda, z sumą ubezpieczenia wynoszącą 50.000,- zł, na okres od 25 września 2018r. do 24 września 2019r. Położony przy ul. (...) w D., lokal objęty ubezpieczeniem, nie posiadał zabezpieczeń przeciwwłamaniowych w postaci: alarmu lokalnego z transmisją sygnału do agencji ochrony lub Policji lub stałego dozoru. Przy zawarciu umowy powód oświadczył, że mienie znajdujące się w jego lokalu zabezpieczone jest zgodnie z minimalnymi kryteriami zabezpieczeń określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia.

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia dla zawartej umowy ubezpieczenia:

- Kradzież z włamaniem oznacza dokonany lub usiłowany zabór mienia z miejsca zabezpieczonego zgodnie z postanowieniami dotyczącymi minimalnych wymogów zabezpieczenia określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia (w tym zamkniętego środka transportu w odniesieniu do ładunków w transporcie): po usunięciu przy użyciu siły lub narzędzi zainstalowanych zabezpieczeń lub po otworzeniu zabezpieczeń oryginalnym, podrobionym lub dopasowanym kluczem lub nośnikiem kodu, które sprawca zdobył w drodze kradzieży z włamaniem do innego lokalu lub w drodze rabunku (§ 2 pkt 13),
- Lokal stanowi samodzielna, wydzielona trwałymi ścianami lub przegrodami budowlanymi część budynku wraz z wbudowanymi instalacjami, urządzeniami budowlanymi oraz zainstalowanymi na stałe elementami wykończeniowymi. (§ 2 pkt 15)
- Maszyny, urządzenia oraz wyposażenie stanowi rzeczowe, ruchome składniki majątku wykorzystywane w prowadzonej działalności (w tym sprzęt elektroniczny), niestanowiące elementów budynków i budowli i niebędące środkami obrotowymi ani nakładami inwestycyjnymi (§ 2 pkt 16).
- Ubezpieczyciel obejmuje ochroną ubezpieczeniową mienie pod warunkiem, że jest wykorzystywane w związku z prowadzoną działalnością, jest ewidencjonowane zgodnie z obowiązującymi przepisami, stanowi własność Ubezpieczającego lub znajduje się w jego posiadaniu na podstawie innego tytułu prawnego. Umowa ubezpieczenia może zostać zawarta w następującym zakresie: mienie od kradzieży z włamaniem i rabunku (§ 17 ust. 1 i 2 pkt 2),
- Pod warunkiem zgłoszenia przez Ubezpieczającego we wniosku o ubezpieczenie, pozwany może objąć ochroną ubezpieczeniową następujące mienie: maszyny, urządzenia i wyposażenie (§ 19 ust. 1 pkt 2)
- Ubezpieczyciel odpowiada za szkody polegające na utracie, zniszczeniu lub uszkodzeniu ubezpieczonego mienia, powstałe w okresie i miejscu ubezpieczenia oraz będące bezpośrednim następstwem następujących zdarzeń losowych m.in. w postaci kradzieży z włamaniem (§ 22 ust. 1),
- Ubezpieczający zobowiązany jest do zapewnienia należytego zabezpieczenia mienia, w tym do przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących ochrony, przechowywania i eksploatacji mienia oraz mających na celu zapobieganie powstaniu szkody, w szczególności Ubezpieczający zobowiązany jest do stosowania się do minimalnych wymogów zabezpieczenia mienia określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia. Jeżeli Ubezpieczający nie dopełnił tych obowiązków określonych powyżej, ubezpieczyciel może zmniejszyć lub odmówić wypłaty odszkodowania jeżeli miało to wpływ na powstanie szkody, jej rozmiar, ustalenie odpowiedzialności (§ 7).
- Ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za szkody bezpośrednio lub pośrednio powstałe wskutek zabezpieczenia mienia niezgodnie z postanowieniami dotyczącymi minimalnych wymogów zabezpieczenia mienia określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia (§ 23 ust. 1 pkt 2),
- Wymagane minimalne zabezpieczenia w ubezpieczeniu mienia od ognia i innych zdarzeń losowych, mienia od wszystkich ryzyk oraz ubezpieczeniu sprzętu elektronicznego od wszystkich ryzyk: przestrzeganie powszechnie obowiązujących przepisów dotyczących ochrony mienia, a w szczególności przepisów prawa budowlanego, prawa pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska, norm dotyczących budowy i eksploatacji maszyn i urządzeń technicznych oraz wykonywaniu dozoru technicznego nad nimi, przestrzeganie zaleceń i wymagań producentów lub dostawców maszyn i urządzeń, wszystkie budynki, budowle i lokale wraz z ich zabezpieczeniami utrzymywane są w należyтым stanie technicznym, wszystkie urządzenia, maszyny i instalacje są sprawne technicznie i eksploatowane w sposób zgodny z przeznaczeniem i warunkami określonymi przez producenta, budynek, lokal jest wyposażony w środki zabezpieczenia przeciwpożarowego posiadające świadectwo dopuszczenia do stosowania w ochronie przeciwpożarowej zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi, stosownie do przeznaczenia obiektu/pomieszczenia, urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice poddawane są

przeeglądom technicznym i konserwacjom w okresach oraz zakresie ustalonych prawem lub zaleceniami producenta, zapewniony jest wolny dostęp do gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych, źródeł wody do celów przeciwpożarowych, wyłączników głównych prądu elektrycznego i głównych kurków gazowych, dbanie o konserwację przewodów i urządzeń doprowadzających i odprowadzających wodę, parę wodną lub ciecze oraz zastosowanie w terminie odpowiednich środków ochronnych w celu zabezpieczenia przed mrozem właściwych przewodów i urządzeń (§ 32 ust. 1).

- Wymagane minimalne zabezpieczenia w ubezpieczeniu mienia od kradzieży z włamaniem i rabunku oraz ubezpieczeniu sprzętu elektronicznego od wszystkich ryzyk: ściany, stropy, podłogi i dachy budynków i lokali, w których znajduje się ubezpieczone mienie wykonane są z trwałych materiałów (ich zniszczenie lub pokonanie nie jest możliwe bez użycia siły lub narzędzi) oraz według technologii odpowiadającej wymaganiom wynikającym z przeznaczenia i usytuowania budynku/lokalu, a także nie posiadają niezabezpieczonych otworów, które umożliwiają dostęp do ubezpieczonego mienia bez użycia siły lub narzędzi; pomieszczenia wykonane w całości lub w części z siatki drucianej lub innych konstrukcji ażurowych, a także z brezentu i powłok z tworzyw sztucznych (np. budowle pneumatyczne, namioty, tunele foliowe), nie są uważane za pomieszczenia należycie zabezpieczone, drzwi zewnętrzne prowadzące do budynku/lokalu, w którym znajduje się ubezpieczone mienie powinny być w należytym stanie technicznym oraz tak skonstruowane, osadzone i zamknięte, aby nie było możliwe ich wyłamanie lub wyważenie bez użycia siły lub narzędzi, a otwarcie bez użycia podrobionych lub dopasowanych kluczy, drzwi zewnętrzne prowadzące do budynku/lokalu są zamykane na: dwa zamki lub kłódki umieszczone na oddzielnych skoblach lub jeden atestowany zamek wielopunktowego ryglowania lub pojedynczy zamek lub kłódkę, jeśli ustanowiono stały dozór lub zainstalowano alarm; w drzwiach dwuskrzydłowych (wieloskrzydłowych) jedno skrzydło jest unieruchomione przy pomocy zasuwu u góry i u dołu od wewnętrznej strony lokalu, a w przypadku drzwi oszklonych nie zastosowano zamków/zasuw, które można otworzyć bez klucza przez wybity otwór w szybie, jeżeli drzwi zewnętrzne do budynku lub w jego wydzielonej części, w którym znajduje się ubezpieczone mienie nie są zabezpieczone zgodnie z wymaganiami określonymi wyżej, wówczas wymagania dotyczące drzwi zewnętrznych odnoszą się do drzwi wewnętrznych prowadzących do pomieszczeń z ww. mieniem, drzwi do pomieszczeń wewnątrz budynku, w którym znajduje się ubezpieczone mienie winny być zamykane na co najmniej jeden zamek (kłódkę), wszystkie okna i inne zewnętrzne otwory szklane w lokalach, w których znajduje się ubezpieczone mienie są w należytym stanie technicznym, właściwie osadzone, okna, oszklone drzwi i inne zewnętrzne otwory w lokalach znajdujących się na parterze lub w piwnicach, a także na wyższych kondygnacjach, do których jest dostęp z położonych nad/ pod nimi lub obok nich przybudówek, balkonów, tarasów i dachów, jak również zewnętrzne otwory na strychach i w piwnicach, przez które jest przejście do dalszych pomieszczeń są na całej powierzchni zabezpieczone kratami, żaluzjami lub roletami przeciwwłamaniowymi bądź szybami o podwyższonej odporności na włamanie (co najmniej klasy P3/P3A) lub okiennicami zamykanymi co najmniej na jeden zamek lub kłódkę. Wymagania te nie są obowiązkowe, jeżeli istnieje stały dozór lub jeśli budynek lub lokal zaopatrzone jest w czynne i należycie konserwowane elektroniczne urządzenia wywołujące alarm, kraty, rolety, żaluzje i okiennice są tak skonstruowane i tak założone, aby przedostanie się do wnętrza nie było możliwe bez użycia siły i narzędzi, klucze do ubezpieczonego lokalu są przechowywane w sposób chroniący je przed kradzieżą i uniemożliwiający dostęp do nich osobom nieuprawnionym (§ 32 ust. 2 w zw. z § 6 ust. 1 pkt 3 lit i).
- Za wysokość szkody w maszynach, urządzeniach, sprzęcie elektronicznym, wyposażeniu przyjmuje się: koszt naprawy, remontu, nabycia lub wytworzenia nowego przedmiotu tego samego lub najbardziej zbliżonego rodzaju, typu, parametrów technicznych, mocy i jakości. Od wysokości tak ustalonej szkody potrąca się zużycie techniczne w przypadku innego mienia niż sprzęt elektroniczny, którego zużycie techniczne w dniu zgłoszenia do ubezpieczenia przekracza 50% lub gdy poszkodowany odstąpił od odkupienia mienia (§ 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2).

Dowód: polisa Nr (...) – k. 24 – 26, ogólne warunki ubezpieczenia – k. 27 – 45.

Powód nie zapoznał się z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia oraz nie upewnił się, czy posiadane zabezpieczenia dostępu do garażu spełniają wymogi Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

Dowód: przesłuchanie stron (powoda) – k.115 – 116v.

Dostęp do garażu powoda zabezpieczony był: drzwiami skrzydłowymi zamkniętymi na jedną kłódkę na skoblu oraz zlokalizowaną za nią kratą zamkniętą na jedną kłódkę na łańcuchu. Obiekt nie posiadał zabezpieczenia alarmowego, nie był objęty monitoringiem ani dozorem. Odległość między bramą a kratą wynosiła 5 cm.

Dowód: raport likwidacji szkody Nr (...) -01 – k. 51 – 59, fotografie – k. 98 – 101, przesłuchanie stron (powoda) – k.115 – 116v.

W nocy z 21 na 22 lipca 2019r. nieustaleni sprawcy, po rozcięciu kłódki na skrzydle drzwi i kłódki marki G. na łańcuchu zamykającym kartę, włamali się do garażu powoda przy budynku mieszkalnym przy ul. (...) w D., skąd ukradli należący do powoda sprzęt w postaci: 5 pilarek marki S., 1 pilarki marki M., 2 dmuchaw marki S., 3 kos spalinowych marki S., agregatu prądotwórczego marki F., spalinowej przecinarki do betonu, opryskiwacza, 4 szpadli, 2 worków z linami i oprzyrządowaniem do wspinalczki, worka z kaskami, innych narzędzi i elektronarzędzi.

Powód nie odzyskał skradzionego sprzętu.

Dowód: postanowienie z dn. 25.09.2019r., sygn. akt RDS 1127/19 – k. 46, postanowienie z dn. 8.08.2019r., sygn. akt RDS 1127/19 – k. 47, postanowienie z dn. 8.08.2019r., sygn. akt RDS 1127/19 – k. 48, raport likwidacji szkody Nr (...) -01 – k. 51 – 59, przesłuchanie stron (powoda) – k.115 – 116v.

Skradziony sprzęt powód kupił w okresie od sierpnia 2017r. do lipca 2019r. Łączna cena zakupu wynosiła 37.506,51 zł netto, tj. 46.133,01 zł brutto. Powód odliczył zapłacony przy zakupie podatek od towarów i usług od podatku należnego. Sprzęt ten wchodził w skład przedsiębiorstwa powoda i był faktycznie używany.

Dowód: faktury VAT (plik pn. „2019-07-25_dokumentacja_do_szkody_2” – płyta CD) – k. 90, przesłuchanie stron (powoda) – k.115 – 116v.

W dniu 22 lipca 2019r. powód zgłosił szkodę pozwanemu. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, pozwany odmówił uwzględnienia żądania odszkodowania, wskazując że lokal pozwanego nie był zabezpieczony zgodnie z minimalnymi wymogami Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

Pozwany ustalił wartość szkody:

- według cen rynkowych (bez zużycia) na kwotę: 33.291,66 zł netto;
- według cen rynkowych (z uwzględnieniem zużycia) na kwotę: 30.606,44 zł netto.

Powód częściowo kupił w miejsce skradzionego sprzętu, sprzęt nowy o zbliżonej wartości.

Koszt naprawy uszkodzonych elementów zabezpieczenia wynosił:

- według wartości odtworzeniowej (kosztorys Sekocenbud): 107,31 zł netto;
- według wartości rzeczowej: 96,58 zł netto.

Dowód: pismo z dn. 12.09.2019r. – k. 49 – 50, raport likwidacji szkody Nr (...) -01 – k. 51 – 59, przesłuchanie stron (powoda) – k.115 – 116v.

Pismem z dnia 24 października 2019r., wysłanym pocztą, powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 34.058,- zł tytułem odszkodowania.

Dowód: pismo z dn. 24.10.2019r. z potwierdzeniem nadania – k. 60, 61.

Sąd zważył.

Z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 148¹ § 1 k.p.c., sprawę rozstrzygnięto na posiedzeniu niejawnym. Należy zaznaczyć, że zawarty w pozwie wniosek o przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność powoda nie jest wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy, o którym stanowi art. 148¹ § 3 k.p.c. (**vide:** wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie, sygn. akt VI ACa 772/08). Nie można też było takiego wniosku wywodzić z żądania przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka i przesłuchania stron, gdyż ocena zasadności a tym samym dopuszczenia takiego dowodu należy do Sądu, zaś od reprezentujących strony zawodowych pełnomocników należało oczekiwać jednoznacznego formułowania wniosków procesowych, zwłaszcza wobec możliwości odebrania takich zeznań na piśmie (art. 271¹ k.p.c.; art. 271¹ k.p.c. w zw. z art. 304 zd. 3 k.p.c.).

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie powołanych przez obie strony dowodów z dokumentów – prawdziwości i rzetelności których żadna z nich nie zaprzeczyła, co pozwalało uznać je za właściwe i miarodajne źródło informacji o stanie faktycznym sprawy. Nadto przeprowadzono dowód z przesłuchania stron ograniczając go do przesłuchania powoda (art. 304 § 1 k.p.c.), które okazały się zasadniczo spójne wewnętrznie jak i z pozostałym materiałem dowodowym.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 4 k.p.c. Sąd pominął dowód z zeznań świadka zgłoszony sprzeciwiwie od nakazu zapłaty, gdyż pozwany nie wskazał ani danych osobowych i adresowych świadka ani faktów, które miały zostać dowodem tym wykazane, jak również nie uzupełnił tych danych mimo wezwania. Jako nieprzydatny pominięto dowód z przesłuchania pozwanego, uznając że osoby uprawnione do jego reprezentowania nie posiadają wiedzy o konkretnych przypadkach dotyczących zawarcia i wykonania umowy ubezpieczenia (art. 235² § 1 pkt 3 i 5 k.p.c.).

W oparciu o przeprowadzone dowody Sąd ustalił istotne okoliczności sprawy obejmujące fakt zawarcia między stronami umowy ubezpieczenia i jej warunki oraz fakt zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem, a także przebieg postępowania likwidacyjnego.

Samo istnienie między stronami stosunku obligacyjnego nie było sporne. Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie: przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. W oparciu o powołany przepis oraz umowę z dnia 24 września 2018r. strony zawarły umowę ubezpieczenia mienia powoda od różnego rodzaju ryzyk, w tym kradzieży z włamaniem. Nie było przy tym między nimi sporu co do zakresu ubezpieczenia jak i jego przedmiotu, obejmującego lokal położony w D. przy ul. (...) wraz ze znajdującymi się w nim ruchomościami. Niespornym także pozostawało, że w okresie ubezpieczenia doszło do objętego nim zdarzenia w postaci kradzieży ruchomości z garażu znajdującego się w obrębie w/w nieruchomości, skutkiem czego skradzione zostały ruchomości powoda, wchodzące w skład jego przedsiębiorstwa.

Spór obejmował zasadność roszczenia odszkodowawczego powoda, z uwagi na niespełnienie przez niego wymogów minimalnych zabezpieczenia mienia od kradzieży z włamaniem, określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia. Stosownie do § 32 ust. 2 pkt 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, minimalne zabezpieczenia mienia od kradzieży z włamaniem wymagały aby drzwi zewnętrzne prowadzące do budynku były zamykane na: dwa zamki lub kłódki umieszczone na oddzielnych skoblach lub jeden atestowany zamek wielopunktowego ryglowania lub pojedynczy zamek lub kłódkę, jeśli ustanowiono stały dozór lub zainstalowano alarm. Bezspornym pozostaje, że drzwi do garażu powoda, z którego dokonano kradzieży mienia powoda, nie spełniały wprost w/w kryteriów. Mianowicie nie były zabezpieczone alarmem i nie miały zamontowanych dwóch zamków lub kłódek umieszczonych na oddzielnych skoblach lub jednego atestowanego zamka wielopunktowego ryglowania. Zamiast tego, dostęp do garażu

zapieczony był drzwiami zamykanymi na jedną kłódkę na skoblu oraz znajdującą się za nimi kratą zamkniętą na jedną kłódkę. Niemniej, zgodnie z art. 807 § 1 k.c., postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia lub postanowienia umowy ubezpieczenia sprzeczne z przepisami niniejszego tytułu są nieważne, chyba że dalsze przepisy przewidują wyjątki. Rozważenia wymagało zatem, czy taki sposób zabezpieczenia czynił zadość wymogom Ogólnych Warunków Ubezpieczenia w zakresie skutki jaki miał się wiązać z uzyskaniem minimalnego zabezpieczenia mienia przed kradzieżą z włamaniem. Co do zasady, nie jest sprzeczne z przepisami kodeksu cywilnego regulującymi umowę ubezpieczenia postanowienie ogólnych warunków ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem, nakładające na ubezpieczającego obowiązek zachowania rozsądnych środków ostrożności przy zabezpieczeniu mienia, których niedopełnienie uprawnia ubezpieczyciela do odmowy wypłaty świadczenia ubezpieczeniowego w całości lub części, jeśli niedopełnienie tych obowiązków miało wpływ na powstanie szkody albo jej rozmiar (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 1983r., sygn. akt I CR 189/83; J. Gudowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom V. Zobowiązania. Część szczegółowa, wyd. II, Lex). Niemniej należy pamiętać, że stawiane przez Ogólne Warunki Ubezpieczenia wymogi co do określonego zabezpieczenia mienia muszą być celowe, a ich niespełnienie nie musi zawsze oznaczać wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczyciela (**vide:** wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 grudnia 2017r., sygn. akt I ACa 738/17). W ocenie Sądu, w realiach niniejszej sprawy stawiane w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia warunki minimalnego zabezpieczenia mienia nie mogą być uznane za nieważne. Ubezpieczyciel może bowiem oczekiwać, że ubezpieczony będzie podejmował określone czynności w celu zminimalizowania ryzyka zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bezspornie, w niniejszej sprawie warunki te nie zostały dochowane. Zastosowane przez powoda zabezpieczenie nie odpowiadało bowiem minimalnych wymogom zabezpieczenia mienia. Warto zauważyć, że w § 32 ust. 2 pkt 9 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia przewidziano odrębne od określonych w § 32 ust. 2 pkt 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia wymogi w przypadku stosowania krat zabezpieczających – mianowicie winny one być skonstruowane i tak założone, aby przedostanie się do wnętrza nie było możliwe bez użycia siły i narzędzi. Prowadzi to do wniosku, że zamontowanie i zabezpieczenie kraty zamykanej na kłódkę tuż za drzwiami wejściowymi zamykanymi na jedną kłódkę nie może być uznane za równoznaczne z zastosowaniem dwóch zamków lub kłódek w tych drzwiach – a tym samym spełnię wymogów określonych w § 32 ust. 2 pkt 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

W konsekwencji pozwany mógł podjąć próbę uchylenia się od odpowiedzialności w oparciu o postawienia § 7 ust. 2 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia. W tym zakresie jednak należy mieć na uwadze, że uprawnienie to przysługiwało pozwanemu o ile uchybienie przez powoda wymogom zastosowania minimalnych zabezpieczeń mienia było przyczyną zaistnienia szkody. Ciężar wykazania tej okoliczności obciążał pozwanego (art. 6 k.c.). Tymczasem pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty powoływał się jedynie na uchybienie wymogom z § 32 ust. 2 pkt 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia. Należy pamiętać, że zabezpieczenia mienia przed kradzieżą nie ma na celu wykluczenie a jedynie zminimalizowanie ryzyka zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Gdyby bowiem miało ono zdarzenie to wykluczać, to zawarcie umowy ubezpieczenia okazywałoby się tyle zbędne, co niedopuszczalne (art. 806 § 1 k.c.). Rzeczą pozwanego był zatem wykazanie, a przynajmniej wyargumentowanie, że gdyby powód zastosował minimalne zabezpieczenie mienia przed kradzieżą z włamaniem zgodnie z § 31 ust 2 pkt 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, do zdarzenia z dnia 21/22 lipca 2019r. by nie doszło. Tego rodzaju inicjatywy procesowej pozwany nie przedsięwziął. Jednocześnie nie sposób przyjąć za pewne także w ramach stosowania domniemań faktycznych, że do włamania do garażu powoda nie doszłoby, gdyby na drzwiach wejściowych zamontowane były dwa zamki lub dwie kłódki. Podobnie jak przy ustalaniu adekwatnego związku przyczynowego między zdarzeniem sprawczym a szkodą, w w/ w przypadku pozwany musiałby przeprowadzić skuteczny test warunku sine qua non. Tymczasem w przypadku zdarzenia z dnia 21/22 lipca 2019r., dostęp do garażu powoda uzyskano przecinając kłódkę zamontowaną na drzwiach. Nie wydaje się logicznie usprawiedliwione założenie, że gdyby na drzwiach tych zamontowane były dwie kłódki, do sprawcy włamania odstąpiliby od próby ich sforsowania. Przeciwnie – za logicznie uzasadnione należy uznać, że przecięliby obie kłódki uzyskując dostęp do garażu mimo spełnienia wymogów minimalnych zabezpieczenia mienia. W konsekwencji Sąd doszedł do przekonania, że pozwany nie zdołał skutecznie uchylić się od odpowiedzialności obciążającej go jako ubezpieczyciela, na podstawie łączącej strony umowy ubezpieczenia. Czyniło to roszczenie powoda usprawiedliwionym co do zasady.

Sporną pozostawała także wysokość ewentualnego odszkodowania. W niniejszej sprawie powód dochodził jedynie równowartości skradzionego sprzętu, co wynika z zestawienia dochodzonej kwoty z deklarowanymi na potrzeby raportu z likwidacji szkody kosztem jego zakupu netto. Należne powodowi odszkodowanie – stosownie do § 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia – winno odpowiadać jego cenie zakupu pomniejszonej o zużycie techniczne. W tym miejscu należy wskazać, że przyjęta w umowie ubezpieczenia dla określenia sumy ubezpieczenia wartość księgowa brutto, odnosiła się jedynie do tej kwestii (sumy ubezpieczenia – § 29 ust. 5 pkt 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia) a nie sposobu kalkulacji odszkodowania. Pozwany w postępowaniu likwidacyjnym ustalił wartość skradzionego sprzętu na kwotę 30.606,44 zł, uwzględniając stopień jego zużycia. Sam fakt zużycia sprzętu potwierdził również zeznania powoda. Sprzęt ten stanowił składnik przedsiębiorstwa powoda, był wykorzystywany przy prowadzonej przez niego działalności gospodarczej i został zakupiony do 2 lat przed zdarzeniem z dnia 21/22 lipca 2019r. Powód, formułując roszczenie, odwoływał się do ceny zakupu sprzętu. Mając na względzie w/w umowne warunki ustalania wysokości odszkodowania i brak inicjatywy powoda, mającej na celu obalenie prawidłowości przyjętego przez pozwanego zużycia technicznego, należało uznać, że przysługujące powodowi odszkodowanie winno zamykać się kwotą 30.606,44 zł. Kwota ta odpowiada wartości szkody netto, zważywszy, że skradziony sprzęt wchodził w skład przedsiębiorstwa powoda, powód jest podatnikiem podatku od towarów i usług VAT, oraz odliczył podatek zapłacony przy zakupie w/w sprzętu od podatku należnego.

Od zasądzonych kwot przysługiwały powodowi także odsetki za opóźnienie zgodnie z art. 481 § 1 k.c., których powód domagał się według stopy wynikającej z art. 359 k.c. (nie domagając się odsetek za opóźnienie o których mowa w art. 481 § 2 k.c.) i które to żądanie wiązało Sąd po myśli art. 321 § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 817 § 1 i 2 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie trzydziestu dni. Powód zgłosił pozwanemu szkodę najpóźniej w dniu 12 września 2019r., co wobec braku innych dowodów ustalono przyjmując za datę doręczenia zgłoszenia szkody, datę pisma pozwanego z dnia 12 września 2019r. stanowiącego odpowiedź na to zgłoszenie. Termin do spełnienia świadczenia ubezpieczeniowego przypadał więc w dniu 12 października 2019r., a zatem żądanie zasądzenia odsetek było uzasadnione od dnia 13 października 2019r., przy czym Sąd był związany żądaniem powoda, który domagał się ich od dnia 12 listopada 2019r. (art. 321 § 1 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt. I wyroku

Powództwo podlegało oddaleniu co do części dochodzonego odszkodowania. Jak wskazano wyżej, § 31 ust. 2 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia przewidywał, że na potrzeby ustalania odszkodowania sprzętu innego niż elektroniczny, przyjmowana była cena zakupu pomniejszona o zużycie w przypadku zużycia ponad 50% lub gdy poszkodowany odstąpił od zakupu nowego sprzętu. Pozwany ustalił wysokość odszkodowania stosownie do tych zasad. Powód, decydując się na dochodzenie roszczenia przed Sądem zobligowany był do wykazania, że wysokość należnego mu odszkodowania przewyższa kwotę ustaloną przez pozwanego. Mimo tego, powód nie podjął w tym zakresie inicjatywy dowodowej. Nie przeczył aby zasady ustalania odszkodowania zostały zastosowane nieprawidłowo lub aby stopień zużycia skradzionego sprzętu ustalono wadliwie; nie odwoływał się też do faktu zakupu nowego sprzętu. Co prawda w swoich zeznaniach wskazał że częściowo kupił nowy sprzęt w miejsce skradzionego, jednak nie podał ceny zakupu a tym bardziej nie zaferował na tę okoliczność – zdawałoby się oczywistych – dowodów z dokumentów. Ogólnikowe zeznania powoda nie pozwalały zaś na poczynienie w tym zakresie ustaleń faktycznych. Jednocześnie obiektywna możliwość ustalenia i wykazania ceny zakupu wykluczały w tym zakresie zastosowanie art. 322 k.p.c. Co za tym idzie, Sąd uznał, że roszczenie ponad kwotę ustaloną przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym i uznaną w niniejszej sprawie kwotę, podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w 90% i oddalono w 10% co uprawniało strony do adekwatnego do w/w wskaźnika zwrotu kosztów procesu. Poniesione

przez powoda koszty procesu wynosiły łącznie 5.320,- zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu w wysokości 1.703,- zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600,- zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. poz. 1804 z późn. zm.) i koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł. Poniesione przez pozwanego koszty procesu wynosiły łącznie 3.617,- zł i obejmowały: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600,- zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. poz. 1804 z późn. zm.) i koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł. Uwzględniając zakres, w jakim każda ze stron wygrała spór, powodowi przysługiwały koszty procesu w wysokości 4.788,- zł (5.320,- x 90%), zaś pozwanemu w wysokości 361,70 zł (3.617,- zł x 10%), co po zbilansowaniu dawało kwotę 4.426,30 zł (4.788,- zł – 361,70 zł) należną powodowi.

/SSR Łukasz Kozakiewicz/

1 art. 148¹ § 1 k.p.c.